

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VOGELS

Een komedie

door

Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3336

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VOGELS* op te voeren moet de naam van auteur *HAYE VAN DER HEYDEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© Toneelfonds J. Janssens/Haye van der Heyden
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

JOZEFINE (JOOST), rond de zestig :

LINDA, in de veertig :

JAAP, rond de zestig :

PATRICK, in de dertig :

CARLA, in de twintig :

DECOR

Op het toneel staat een groot aantal stoelen van uiteenlopende maten en vormen. Kris kras en wild door elkaar. Op verschillende niveaus. Een zee van stoelen. Het zijn veelal vreemdsoortige, experimentele gevallen. Een horizon erachter. Verder alles zwart. Hier en daar ligt op een stoel of daarnaast een enkel rekwisiet. Alleen het hoogst noodzakelijke. De verschillende speelplekken worden geaccentueerd, als de handeling daar plaats vindt.

1.

(Muziek. Avond. Linda zit op een stoel die op een rijtje staat met een paar andere stoelen. Ze bladert in een folder. Op de voorgrond zit Jaap. Naar het publiek toegekeerd. In de achtergrond staat Carla.)

JAAP : *(Tegen het publiek.)* Ik heb altijd erg van zitten gehouden. Zitten is heerlijk. Op een rechte stoel. De benen in een hoek van negentig graden. Echt zitten. Niet hangen. Niet onderuit. Dat niet. Zitten. Schitterend. Ik ben begonnen als hoofd stoffen en zittingen. Dat ging goed. En opeens werd ik gevraagd voor de functie van algemeen directeur. Een jaar of vijftien geleden. Stoelen maken we. Sommigen zeggen 'zitmeubelen'. Maar ik zeg 'stoelen'. Ik heb het gehad. Ik ben moe. Ik heb geen fut meer. Ik moet stoppen. Ik stop ermee. Ik begrijp mensen niet die uren kunnen staan. In een café. Staan ze uren met een drankje. Onbegrijpelijk. Terwijl je zo heerlijk kunt zitten. Met rechte rug. Ferm op de bil. Voeten op moeder aarde. Ik begrijp die mensen niet.

(Hij staat op en loopt naar achteren. Gaat daar zitten. Carla loopt naar voren.)

CARLA : *(Tegen publiek.)* Zomer. De nieuwe flat van Linda en Jaap. Verhuisrotzooi. Er brandt alleen een schemerlamp die op een willekeurige plek in de kamer staat. Linda zit met folders van meubels. In de achtergrond verschijnt Jozefine. Joost, voor intimi.

(De muziek sterft langzaam weg. Carla verdwijnt. Jaap blijft zitten in de achtergrond. Joost komt bij Linda.)

JOOST : Linda?

LINDA : *(Kijkt op. Schrikt. Ziet het niet goed.)* Wie is dat?

JOOST : Joost. Jozefine. Van Jaap.

LINDA : *(Schrikt nog harder. Laat de folder uit haar handen vallen.)* O. O Jezus.

JOOST : Laat ik je schrikken?

LINDA : Eh...nou eh...ja. Wel een beetje ja. Nou ja, ik red het wel. Maar eh... Ik was net bezig met eh... De kleurstellingen.

JOOST : De kleurstellingen.

LINDA : De kleurstellingen ja. Dus de eh.. stellingen van de eh...

JOOST : Kleuren.

LINDA : Van de kleuren ja. Ja. De kleuren. Je hebt toch te maken met allerlei kleuren in een nieuw huis. En die moet je toch een beetje op elkaar afstemmen. *(Ze staat er toch wat hulpeloos bij.)*

JOOST : overval ik je?

LINDA : Nou, dat kun je wel zeggen ja. Ja, je overvalt me wel een beetje. Maar ik red het wel. Even eh... *(Ze raapt de folder weer op en legt ze weg.)* Zo. Het gaat wel weer. Ik schrok gewoon even. Niets aan de hand. Zo. Ze doet haar best. Jozefme. Nou leuk. Ontmoeten we elkaar eindelijk eens.

JOOST : Ja.

(Ze bekijken elkaar wat onwennig.)

JOOST : Goh.

LINDA : wat is er?

JOOST : Je bent ouder dan ik dacht.

LINDA : O. Dank je. Ja, ik voel me ook ouder. De laatste tijd. Ach ja. Time flies when you're having eh.. .time sure flies.

JOOST : Ja nee, ik dacht dat je jonger en blonder was. Ik weet niet waarom ik dat dacht. Vanwege het cliché, denk ik.

LINDA : Ik ben toch wel blond? Eigen kleur hoor. En ik vind mezelf ook eigenlijk nog best jong. Toch? Jawel hoor. Jaaaa.

JOOST : Best jong. Zo is het. Het gaat heel geleidelijk. Eerst ben je jong, dan ben je best jong, daarna word je best nog niet zo oud, dan word je gepromoveerd tot best oud, vervolgens word het gewoon oud, om tenslotte over te gaan op best nog niet dood. En daar zit ik ongeveer.

LINDA : je overdrijft.

JOOST : Uiteraard.

LINDA : Je ziet er nog heel...eh...levend uit.

JOOST : Dank je. Mag ik even gaan zitten?

LINDA : Ja god ja, natuurlijk. Ga zitten. Doe alsof je eh...ga zitten. *(Wijst naar een stoel.)*

JOOST : *(Gaat zitten.)* Sorry hoor, dat ik zomaar kom binnenvallen, maar de deur stond open, dus ik dacht eh... *(Ze maakt een gebaar.)*

LINDA : O ja. Ja natuurlijk. *(Maakt het gebaar na maar heeft geen idee wat ermee bedoeld wordt.)*

JOOST : Ik loop even binnen.

LINDA : Tuurlijk.

(Even stil.)

JOOST : Ja.

(Even stil.)

LINDA : Tja.

(Even stil.)

JOOST : Omdat ik ook hier ben komen wonen.

LINDA : *(Schrikt.)* Sorry?

JOOST : *(Blijmoedig.)* Ik woon ook hier.

LINDA : Geschokt. Hier? Echt waar?

JOOST : Niet zo schrikken. Het valt mee. Niet in dit appartement uiteraard. Niet in jullie liefdesnestje. En ook niet in deze flat. Maar in die aan de overkant. Met hier bedoel ik, hier in deze wijk. In rietgors. Geloof ik. Ja. Rietgors. Nummer 141. Dit is roerdomp hè? Ik woon in.... Rietgors. Hier recht tegenover.

LINDA : O.

JOOST : Vind je het erg?

LINDA : Ehhhhh...nee. Nee.

(Stilte.)

JOOST : Ja, ik begrijp heel goed dat het een beetje vreemd overkomt en jullie zullen ongetwijfeld de conclusie trekken dat ik Jaap nog niet los kan laten of zo. Maar maak je geen zorgen. Zo is het niet. Ik zocht iets in de stad en in het centrum zijn de prijzen volstrekt absurd en toen las ik van dit nieuwe Meerburg en dat leek me wel wat en toen heb ik een keuze gemaakt: Boomschors 141. Of nee. Roergors. Nee, wat was het nou?

LINDA : Rietgors zei je net.

JOOST : Rietgors ja. Dat is het ook. Rietgors. Nou ja, vervolgens bleek dat dat dus tegenover jullie was en ik wilde het daarom nog afzeggen, maar toen dacht ik: ja zeg, waarom eigenlijk? *(Even stil.)* Ik zit er al. Nou ja, ik was gewoon aan het kijken waar jullie nou precies zouden komen en toen zag ik licht branden en dacht ik: ik ga even naar binnen om Jaap gedag te zeggen. Maar Jaap was er niet. Jij was er. Bezig met de kleurstellingen. En toen dacht ik: misschien maar even kennis maken. Zoveel over elkaar gehoord tenslotte.

(Stilte. Ze kijken elkaar weer even aan.)

We hoeven geen ruzie te maken. Nee hoor. Ce sont les choses de la vie.

LINDA : Ah oui.

JOOST : Het is ook niet mijn bedoeling om ruzie te maken.

LINDA : Moi non plus.

JOOST : Hè?

LINDA : Ik ook niet. Ik evenmin. Is dat niet moi non plus?

JOOST : Ik dacht het niet. Je t'aime, moi no plus. Ik hou van je, ik evenmin?

LINDA : O nee.

(Even stil. Ze kijken elkaar aan.)

Het spijt me. Dat wel.

JOOST : wat spijt je?

LINDA : Alles. De hele toestand. Hoe alles gelopen is.

JOOST : Ja, dat spijt mij ook wel ja.

(Even stil.)

LINDA : Geef je mij de schuld?

JOOST : Ook wel ja. Waarom niet?

LINDA : Ja. Waarom niet? Je geeft mij de schuld. Logisch. Opbeurend: maar ik ben dus minder jong dan je dacht. Dat valt dan weer mee. Dus het is niet zo dat ik eh...dat Jaap eh...wat je zei.

JOOST : Je bedoelt te zeggen dat het Jaap meer om jouw persoonlijkheid gaat dan om iets anders. Ik weet niet of dat nou een troost is. Misschien was een jonge blonde del dan toch wat overzichtelijker geweest.

LINDA : Nou een beetje dellerig ben ik wel hoor. *(Lacht, maar de lach sterft.)* Grapje. Sorry.

(Even stil.)

JOOST : Nou, jullie gaan hier vast heel gelukkig worden. *(Staat op en loopt naar het raam, zijnde de voorkant van het toneel. Kijkt naar buiten.)* Nummer 141. Roergors 141. Roergors?

LINDA : Rietgors.

JOOST : Rietgors!! I-o. Rietgors!! We kunnen zwaaien! Leuk toch? *(Ze zwaait.)*

LINDA : Reuze leuk. *(Zwaait ook.)*

JOOST : Je hebt nog geen gordijnen hè?

(Muziek zet in.)

2.

(Voor op het toneel komt Carla. Linda gaat af. Achter Carla gaan Jaap en Joost tegenover elkaar zitten.)

CARLA : *(Tegen publiek.)* Een halfjaar daarvoor. Januari. Thuis bij Joost en Jaap. In het oude huis. Dat nu verkocht is.

(Muziek loopt zacht door. Klassieke muziek. Even stil.)

JOOST : Lekker?

JAAP : Ja.

(Even stil.)

JOOST : Wat ben je stil.

JAAP : Ja.

(Even stil.)

JOOST : is er iets?

JAAP : Nee.

(Even stil.)

Of nou ja.

JOOST : Toch?

JAAP : Ja.

(Even stil.)

JOOST : Iets waar ie over wilt praten?

JAAP : Nee. *(Even stil.)* Maar het zal toch moeten ben ik bang.

JOOST : O. Nou. Ga je gang.

(Even stil.)

JAAP : Ik eh...denk dat ik wat tijd voor mezelf nodig heb.

JOOST : (*Kijkt hem achterdochtig aan.*) Je hebt straks alle tijd voor jezelf. Daar is pensioen voor bedoeld.

JAAP : (*Boos.*) Ik ga niet met pensioen. Hou op.

JOOST : De VUT dan.

JAAP : En ik ga ook niet naar de VUT! Ik stop gewoon met werken. Dat is heel iets anders.

JOOST : Goed dan. Je stopt met werken. Hoe dan ook. Je hebt alle tijd voor jezelf.

(Even stil.)

JAAP : Ik bedoel het anders.

JOOST : Hoe bedoel je het dan?

JAAP : Ik eh..ga een tijdje weg.

JOOST : Waarheen?

JAAP : Dat is nog niet helemaal duidelijk.

JOOST : O. (*Even stil.*) Je gaat een tijdje weg en ik mag niet mee?

JAAP : Eh...nee.

JOOST : Dat is wat je wilde zeggen?

JAAP : Ja.

JOOST : Oké. (*Even stil.*) Wil je nog een beetje? Neem nog wat vlees!

JAAP : Nee dank je. Het was heerlijk. Maar ik heb genoeg.

JOOST : Zonde.

JAAP : Ja. (*Even stil.*) Joost. Ik eh...ik ga niet op vakantie of zo. Dat is het niet.

JOOST : We noemen het geen vakantie.

JAAP : Maar dat is het ook niet. Ik bedoel, ik ga niet naar Thailand of Zuid Afrika of zo. Dat is niet wat ik bedoel.

JOOST : Nee nee. (*Denkt even na.*) Wat bedoel je dan wel?

JAAP : Ik bedoel...eh..dat ik een tijdje ergens anders ga wonen.

(Even stil. De munt valt.)

JOOST : Ooooo. Wacht. Je gaat een tijdje ergens anders wonen. Oooo wacht. Hoe lang?

JAAP : Dat eh...weet ik nog niet.

JOOST : Aaaa. Juist. Dat weet je nog niet. Aaa juist.

JAAP : En ik weet ook nog niet precies waar. Ik ben nog aan het zoeken. Ik ga eerst naar iets tijdelijks. En dan van daaruit op zoek naar iets eh.. permanenters.

JOOST : O. Iets permanenters. Ja ja.

JAAP : Ja.

(Even stil.)

JOOST : En eh...per wanneer is dat?

JAAP : Dat weet ik nog niet precies. Volgende week ergens. Woensdag of donderdag.

JOOST : *(Kijkt hem aan met open mond.)* Woensdag of donderdag?

JAAP : Of vrijdag. Ik weet het niet precies. Het komt niet aan op een dag.

(Even stil.)

JOOST : Je zegt dus eigenlijk dat je van me weg gaat?

JAAP : Eh...ja. Daar ziet het wel naar uit. *(Even stil.)* Laat ik je schrikken?

JOOST : Nee hoor. Er is toch elke dag wel wat. Gisteren heb ik in de keuken een vol pak melk laten vallen, vandaag vertel jij me dat je van me weg gaat na dertig jaar huwelijk. Zo is er elke dag wel wat.

(Even stil.)

JAAP : Het spijt me.

(Even stil.)

JOOST : Woensdag of donderdag. Dus je bent er al een tijdje mee bezig.

JAAP : Ja.

JOOST : Al maanden?

JAAP : Ja.

(Even stil. Dan bedenkt Joost zich iets.)

JOOST : Alleen?

JAAP : Wat?

JOOST : Ga je daar alleen wonen? Op dat eerst tijdelijke en later iets permanentere nieuwe adres? *(Jaap zegt niets.)* Jaap?

JAAP : Nee.

JOOST : *(Staat hem aan.)* Grote god. Ik dacht dat we dat achter ons hadden gelaten.

JAAP : Dit is anders.

JOOST : *(Sarcastisch.)* O. Dit is anders. Dat is een hele opluchting. *(Even stil.)* Grote god.

JAAP : Sorry.

JOOST : Sorry, zegt ie. Sorry.

(Ze zitten in stilte. Roerloos.)

Nou dan ga ik maar even opruimen. *(Ze staat bruusk op, stoot zich en valt. Struikelt. Knikt door haar benen.)* Auww. Auww.

JAAP : Wat doe je?

JOOST : *(Woedend en half huilend.)* Ik val verdomme. Ik val. Ik doe me pijn. Ik ben gevallen. Auw mijn enkel, mijn enkel. Auwwww...

(Jaap kijkt haar hulpeloos aan.)

3.

(De muziek loopt door. Jaap gaat af. Joost krabbelt op en gaat bij een ander rijtje stoelen staan. Patrick komt op en gaat er bij staan. Dag. Carla komt op.

Spreekt tot het publiek.)

CARLA : De nieuwe flat van Joost. Eveneens in de verhuizing. Het is dag. Joost is daar met Patrick, een klusjesman. Een leuke, aparte klusjesman.

(Zij gaat af. De muziek verdwijnt.)

PATRICK : Nou, dat lijkt me geen probleem. U maakt maar een lijstje van alles wat er gebeuren moet en ik ga aan de slag.

JOOST : Zeg maar 'je'. Alsjeblieft. Ik begin aan mijn tweede jeugd en alle kleine beetjes helpen. Ik heet Jozefine. Maar iedereen noemt me Joost.

PATRICK : Ik dacht dat dat alleen voor mannen was, een tweede jeugd?

JOOST : Dat is ook zo. Maar omdat zij 'm hebben, moeten wij ook. En ik wil ook wel, of wou je me al in het bejaardentehuis stoppen?

PATRICK : Als wat? Leerling verpleegster?

JOOST : Charme. Heerlijk. Kom maar. Meer, goed zo.

PATRICK : Ik zal mijn uiterste best doen.

JOOST : Mijn ego kan namelijk ook wel een likje verf gebruiken.

PATRICK : Hebben vrouwen ook een ego? O wacht, mannen hebben der een en daarom moeten vrouwen ook?

JOOST : Je leert snel. Jij klinkt niet echt als een klusjesman.

PATRICK : Ik heb het een en ander gestudeerd, maar dat is nooit iets geworden. Dus doe ik klusjes. Ook omdat ik het leuk vind. Bevredigend.

JOOST : Het ego van mevrouw.

PATRICK : Het liefste kleine klusjes. Die zijn lekker snel klaar.

JOOST : En je vindt het leuk? Waarom zou je dan willen dat het snel klaar is?

PATRICK : Niet zo bijdehand hè? Omdat je nou een leuk smoeltje hebt, moet je niet denken datje alles kan maken.

JOOST : *(Lacht.)* Goed zo! Jij bent goed zeg.

PATRICK : Ik doe mijn best. *(Even stil.)* Heeft een man je in de steek gelaten?

JOOST : Zo kun je dat wel stellen ja. *(Ze loopt naar het voortoneel en tuurt naar de overkant.)*

PATRICK : Kinderen?

JOOST : Een zoon. Dimitri. Een ettertje eerste klas. Haalt het bloed onder je nagels vandaan. Ik zou mijn leven voor 'm geven. En jij?

PATRICK : Ik ben zelf nog een beetje een kind.

JOOST : Alle mannen. Dat is geen reden om geen vader te worden.

(Stilte.)

PATRICK : Het komt wel goed. Mijn moeder is er ook doorheen gegaan. De eerste jaren waren heel moeilijk. Maar nu zegt ze dat ze blij is dat ze van hem af is.

JOOST : Net iets te fanatiek. Ik ben ook blij dat ik van hem af ben. Natuurlijk. Heerlijk.

PATRICK : Waar is ie nu?

JOOST : Met jonge blom. Of nou ja, iets jongere blom dan.

(Even stil. Ze tuurt naar buiten. Knijpt haar ogen tot spleetjes.)

PATRICK : Veel vogels hè?

JOOST : Hè?

PATRICK : De vogels.

JOOST : Ja, veel.

PATRICK : Of keek je daar niet naar?

JOOST : Eh..ja.

(Even stil. Muziek zet in.)

PATRICK : Je gaat toch niet de hele dag lopen huilen hè? Want anders neem ik de klus alsnog niet aan.

JOOST : Ferm. Nee, ik ga niet huilen. Nee hoor. Dat station zijn we al enige tijd gepasseerd.

PATRICK : Godzijdank.

(Carla wandelt op.)

4.

CARLA : *(Tegen publiek.)* De nieuwe flat van Linda en Jaap. Al redelijk klaar met de inrichting.

(Ondertussen zijn achter haar Joost en Patrick af gegaan. Eerst gegil en gelach backstage. Carla gaat af. Jaap komt dan op met Linda in zijn armen.)

LINDA : Hou op. Zet me neer. Je gaat door je rug. Je gaat door je rug.

(De muziek verdwijnt. Jaap zet haar neer.)

Zoiets hoor je volgens mij alleen te doen als je net getrouwd bent.

JAAP : Wil je trouwen? Geen probleem. Trouwen we. Wil je dat?

LINDA : Hou op.

JAAP : Ik meen het. Wil je trouwen?

LINDA : *(Toch ineens wat serieuzer.)* Hou op, Jaap. Ophouden.

JAAP : Waarom?

LINDA : Je moet daar geen grapjes over maken.

JAAP : Ik maak geen grapjes. Ik meen het. Als je wilt, kunnen we trouwen.

LINDA : Wat wil jij dan?

JAAP : Ik wil met jou hier wonen. Getrouwd of ongetrouwd. Volgens mij is voor vrouwen trouwen nog steeds iets magisch. Dus als jij 't wilt, doen we het.

(Linda kijkt hem aan en zwijgt.)

Wat is er?

LINDA : Wat vind je van de kleurstellingen?

JAAP : De wat?

LINDA : De kleurstellingen. Van het huis. De stoffen. De muren.

JAAP : Ehhhhh...*(kijkt wat rommelig om zich heen.)* Prima. Prima.

LINDA : Bekijk alles nou even. De bank en zo.

JAAP : Ik kijk, ik kijk. Ik doe niet anders.

LINDA : En?

JAAP : Mooi.

LINDA : Ja?

JAAP : Ja.

LINDA : Mooi. Is dat alles?

JAAP : Mooi, schitterend, geweldig, prachtig. Wat moet ik zeggen?

LINDA : Leuk die lamp daar. Of: ik zie die lamp toch meer in die hoek. Of voor mijn part zeg je dat je het een klotelamp vind. Voor mijn part zegje: of die lamp eruit of ik eruit.

JAAP : Nee waarom? Ik heb niks tegen die lamp. Prima lamp. *(Hij loopt naar haar toe en begint haar te kussen en te strelen.)* Ik zal het straks allemaal van boven en onderen bekijken. En overal uitvoerig verslag van doen. Oké? *(Zij zegt niets.)* Oké?

LINDA : Oké oké.

(Hij vrijt een beetje verder. Zij gaat er op in. Dan werpt hij een blik 'naar buiten'. Hij gaat weer verder met zijn liefkozingen, dan een after thought, vertraagt, bevriest en kijkt langzaam weer op.)

JAAP : Wat zie ik daar nou?

LINDA : Wat is er? Wat zie je?

JAAP : Daar aan de overkant.

LINDA : Wat?

JAAP : Die vrouw daar.

LINDA : O shit.

JAAP : Wat o shit?

LINDA : Jij hebt veel te goeie ogen voor je leeftijd.

JAAP : Daar aan de overkant staat een vrouw.

LINDA : Ja, dat weet ik.

JAAP : In dat appartement. Aan de overkant. Weetje op wie die lijkt?